

Arrest

nr. 349 175 van 25 juni 2026
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. DHONDT
Rotterdamstraat 53
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 18 maart 2024.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2025.

Gelet op het tussenarrest nr. 336 233 van 18 november 2025 waarbij de debatten worden heropend en de partijen worden opgeroepen om te verschijnen op de terechtzitting van 20 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. HOEFNAGELS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. RAJA *loco* advocaat B. DHONDT. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn en te zijn geboren op (...) juli 2005.

Op 13 juli 2022 dient verzoeker als niet-begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in.

Op 11 mei 2023 en 14 september 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), bijgestaan door een tolk die het Pashtou machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat en zijn voogd (bij zijn eerste gehoor)/zijn voormalige voogd als vertrouwenspersoon (bij zijn tweede gehoor).

Op 18 maart 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u Afghaans staatsburger en etnische Pasjtoen. U bent afkomstig uit het dorp Khoji Kalay, district Khogyani, provincie Nangarhar. U woonde er met uw ouders, broers, zussen, uw paternale ooms en hun gezin. U ging er naar school. Zowel de overheid als de taliban waren aanwezig in uw dorp en tussen beiden partijen vonden gevechten plaats. De taliban vroegen geld en eten aan mensen en doodden mensen die voor de overheid werkten.

Uw vader werkte als soldaat bij het leger en als chauffeur. Uzelf werkte als mecanicien bij uw leermeester H. die een autohandel bezat. Er waren nog andere leerjongens, maar met hen had u niet veel contact. In de zaak kwamen zowel klanten van de taliban als van daesh. Op zich maakte het niet uit voor wie u werkte, zolang het maar geld in het laatje bracht. Geregeld kwam er een man uit het dorp naar jullie garage die jullie religieuze gedichten liet luisteren en predikte. Op een gegeven moment zei hij tegen u dat er een man naar u zou komen die iets zou komen brengen. Na een paar minuten kwam er effectief een man met een zware zak binnen. Hij vroeg u een bom in een wagen te plaatsen en mee te werken met de taliban. U wist niet wat te doen dus ging u naar de controlepost van de overheid in de bazaar. U sprak een politieagent aan en vertelde wat u had meegemaakt. De politiediensten kwamen vervolgens ter plaatse in de zaak en namen de bom mee. Er ontstond een gevecht tussen de overheid en de taliban. De talib die islamitische liedjes speelde werd geraakt aan zijn voet maar kon ontsnappen. Wat er met de talib gebeurde die de bom meenam weet u niet. Na het incident vertrok u zo snel mogelijk van het werk naar huis en durfde u een maand niet meer op het werk te verschijnen. Na elf of twaalf dagen kwam er een eerste dreigbrief toe in de garage van uw leermeester. In de brief vroegen de taliban u waarom u de bom aan de overheid had gegeven en vroegen ze u zich bij hen aan te melden. Uw vader vond het niet veilig voor u om veel thuis te zijn en stuurde u naar uw maternale oom en maternale tante. Ongeveer zo'n tien, twaalf à dertien dagen na de eerste dreigbrief ontving u een tweede dreigbrief bij uw thuis. Hierin vroegen de taliban opnieuw waarom jullie de bom aan de overheid hadden gegeven en jullie hen hadden verraden. De taliban stelden vervolgens dat uw vader voor de ongelovigen had gewerkt. U vertelde immers aan de overheid over de bom waardoor de taliban begonnen uit te zoeken wie hen had verklikt. Zo kwamen ze achter het werk van uw vader. Uw vader was na de tweede brief zeer bezorgd. De talib die geraakt werd aan zijn voet verloor door het incident zijn hele voet door amputatie. Hij en zijn familie willen nu wraak nemen voor wat u hem hebt aangedaan.

Uw vader regelde uw vertrek uit Afghanistan. Samen met uw vader reisde u een maand nadat u gevraagd werd om een bom te plaatsen in een wagen naar Kaboel, rond juli 2019. In Kaboel zette uw vader u op een bus, maar zelf stapte hij niet op. Sindsdien heeft u hem niet meer gehoord. U reisde via Pakistan naar Iran. In Iran werden uw spullen gestolen waaronder uw taskara. Vervolgens reisde u door naar Turkije waar u anderhalf jaar verbleef. Vervolgens reisde u via Griekenland - waar de omstandigheden erg penibel waren -, Noord-Macedonië, Servië, Bosnië en Herzegovina, Kroatië, Slovenië, Italië, Zwitserland en Frankrijk door naar België. Op 13 juli 2022 verzocht u om internationale bescherming, ongeveer drie jaar na uw vertrek uit Afghanistan.

In België weegt de situatie zwaar op uw schouders. Aangezien uw vader er niet meer is bent u verantwoordelijk voor uw familie die nog in het dorp woont. U heeft een job gevonden en stuurt geld op. U werd behandeld door een psycholoog, maar de sessies bezorgden u nog meer hoofdpijn en er werd beslist om ermee te stoppen.

Bij terugkeer vreest u dat de taliban u schade zouden toebrengen omdat u hun vraag niet inwilligde. Ze kunnen ook problemen veroorzaken omdat ze het werk van uw vader te weten kwamen. U vreest ook de (familie van de) persoon die islamitische liedjes afspeelde in de garage en zijn voet verloor door u. U bent zowel bang van de taliban als van daesh.

U kan eveneens niet terugkeren naar Afghanistan omdat u zich er niet zal kunnen aanpassen aan de heersende wetten en regels omdat u die niet kent. U kan uw kapsel er niet kiezen, u zal er een baard moeten laten groeien, u kan er geen muziek luisteren, u zal er geen vriendinnetje kunnen hebben en u zal gedwongen worden om naar de moskee te gaan en te bidden. Hoewel u nog moslim bent in uw hart, wil u niet meer verplicht worden om te bidden.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: twee verschillende kopies van uw taskara; kopies van de taskara's van uw familieleden; foto's van u en uw familieleden; een kopie van de vergunning van de garage en een bijhorende vertaling; kopies van twee dreigbrieven en de bijhorende vertaling; een origineel document en kopies van verschillende schooldocumenten uit Afghanistan; de originele legerbadge van uw vader; de originele bankkaart van uw vader; foto's van het werk van uw vader; enkele mails tussen uw (voormalig) voogd en Restoring Family

Links van het Rode Kruis; enkele kopies van uw tewerkstellingsattesten als arbeider; foto's van u en uw voormalig Afghaans vriendinnetje uit het opvangcentrum; allerlei kopies van verschillende documenten uit het OKAN-onderwijs; een mail d.d. 29 juni 2023 van uw OKAN-leerkrachten waaruit blijkt dat u progressie maakt qua taal en de lessen hand in hand gingen met uw gemoedstoestand; een mail d.d. 15 december 2022 waaruit blijkt dat het nuttig is om u via Solentra verder psychologisch op te volgen; uw individueel begeleidingsplan uit het opvangcentrum; enkele kopies en originele medische documenten uit België en de originele verzendingsenveloppe waarmee enkele documenten naar België werden opgestuurd. Uw advocaat stuurde op 15 september 2023 nog een attest door van het CGG (Centrum Geestelijke Gezondheidszorg) afdeling Solentra d.d. 5 september 2023 waaruit blijkt dat u tot 26 januari 2023 bij hun werd opgevolgd en op 23 november 2023 mailde hij uw inschrijvingsattest van schooljaar 2023 tot 2024 voor lessen Nederlands.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u ten tijde van uw eerste persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal nog minderjarig was. Daarom konden er in uw hoofde, als minderjarige, bijzondere procedurele noden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het eerste persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat en uw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; heeft het tweede persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw advocaat en uw voormalig voogd die als vertrouwenspersoon fungeerde die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen. Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig.

Doorheen uw eerste onderhoud maakte u tevens melding van psychische problemen en hoofdpijn. U hield en legde uw hoofd op de tafel wanneer het over uw vader ging. Er werd een extra pauze ingelast, er werd gevraagd hoe u geholpen kon worden en er werd even tijd vrijgemaakt om het te hebben over uw psychische problemen en hoofdpijn. Vervolgens werd benadrukt dat u opnieuw uitgenodigd zou worden om uw overige problemen te bespreken (CGVS I, p. 14 en p. 19-20). Aan de vraag van uw advocaat om u te herconvoceren (CGVS II, p. 24), werd dus gehoor gegeven. Ook tijdens uw tweede onderhoud werd er rekening gehouden met uw persoonlijke situatie. Aan het begin van het onderhoud werd gevraagd of er met zaken rekening gehouden kon worden en er werden twee pauzes voorzien (CGVS II, p. 2, p. 12 en p. 18). Voorts gaf u aan het einde van beide gehoren aan dat u de vragen en de tolk goed had begrepen en alle redenen te hebben aangehaald waarom u niet terug kan naar Afghanistan (CGVS I, p. 23-24; CGVS II, p. 22). U heeft ook na het ontvangen van de kopie van de persoonlijke notities geen melding gemaakt van problemen of onvolkomenheden in deze notities, waardoor mag worden aangenomen dat u het eens bent met de inhoud ervan. Evenmin heeft u enige opmerkingen over het verloop van het persoonlijk onderhoud zelf bezorgd aan het CGVS.

Ten slotte blijkt uit het door uw advocaat neergelegde attest van het CGG (Centrum Geestelijke Gezondheidszorg) afdeling Solentra d.d. 5 september 2023 geenszins dat u niet in staat zou zijn om de door u beleefde gebeurtenissen op een coherente en consistente wijze naar voor te brengen. U werd bovendien maar door hun opgevolgd tot 26 januari 2023, de periode voor uw persoonlijke onderhoud op het Commissariaat-generaal.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kan voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U bent er immers niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Afghanistan vreest schade toegebracht te worden door de taliban/ daesh.

Vooreerst dient dit kader vastgesteld te dat er geen geloof gehecht worden aan het incident in de garage dat uw vertrek heeft veroorzaakt.

Ten eerste kan er geen geloof worden gehecht aan uw verklaringen dat u überhaupt gevraagd werd een bom te plaatsen.

- U slaagde er niet in te duiden waarom men u zou hebben uitgekozen om de bom te plaatsen. In tegenstelling tot wat uw advocaat beweerde – een kind is volgens hem gemakkelijker aanspreekbaar en beïnvloedbaar (CGVS II, p. 24) –, is het net verwonderlijk dat een talib die u nooit eerder had gezien op een dag naar uw werkplaats stapte met de eis een bom te plaatsen in een wagen. U werd door deze persoon immers nooit persoonlijk aangesproken (CGVS II, p. 13) en er ging dan ook geen indoctrinatie of propaganda aan vooraf. De vaststelling dat deze vraag op geen enkele vertrouwensband was gebaseerd en u bovendien nog minderjarig was, is een werkwijze die de wenkbrauwen doet fronsen. U had overigens geen enkel idee waarom deze persoon u benaderde en niet één van uw collega's (CGVS II, p. 13).

- Uw reactie op deze vraag doet eveneens vragen rijzen. Gevraagd hoe u reageerde toen u wist dat u een bom moest plaatsen, verklaarde u dat u zowel tegen de persoon die u inlichtte over de bom als tegen de persoon die u de bom gaf, zei dat u dit niet zou doen en het tegen de politie zou zeggen. Dat u de moed heeft om dit te zeggen en nadien simpelweg de handelszaak buiten stapte zonder nadien tegengehouden te worden door de talib met de bom is niet aannemelijk. Dat ze u niet tegenhielden omdat er nog winkels en garages waren in de buurt (CGVS II, p. 11-12), doet hieraan geen afbreuk. Het hield de talib immers ook niet tegen om met een bom uw winkel binnen te stappen. Bovendien stelde u zelf dat de taliban wrede mensen waren die altijd al een sterke aanwezigheid hadden in het dorp. Dat ze mensen hun eten en geld afpakten, inwoners 's nachts uit hun huis haalden en mensen te pas en te onpas doodden (CGVS I, p. 7-8), maar u simpelweg lieten vertrekken zonder hun wens te vervullen, is totaal niet aannemelijk.

- Vervolgens legde u incoherente verklaringen af over wat er precies met de bom gebeurde nadat deze in de garage belandde. Tijdens uw eerste onderhoud stelde u dat u de bom in de wagen plaatste (CGVS I, p. 21), en dat de politie die achteraf meenam (CGVS II, p. 22), terwijl u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat u de talib liet weten dat u dit niet zou doen. Vervolgens vertrok u en had u geen idee of de jongen de bom achterliet of niet (CGVS II, p. 11-12).

Ten tweede zijn uw verklaringen over de daaropvolgende gebeurtenissen niet aannemelijk.

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over wat er met de persoon met de bom gebeurde. Zo zei u tijdens uw eerste onderhoud dat de persoon die de bom bracht werd meegenomen (CGVS I, p. 22). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u dat u geen enkel idee had wat er met deze persoon gebeurde, schoot de politie hem neer of werd hij meegenomen/gearresteerd, u wist het niet (CGVS II, p. 6 en p. 14). Dat u nog een maand in het dorp woonde (CGVS II, p. 12) en u zelf de controlepost inlichtte over de man met de bom, maar geen enkel idee had wat er met deze persoon gebeurde, is niet geloofwaardig.

- Evenmin kon u uitleggen hoe de andere persoon werd geraakt aan zijn been. U gokte dat ze hem waarschijnlijk neergeschoten hebben toen hij aan het lopen was, maar hoe het kwam dat hij nog in de omgeving vertoefde was niet duidelijk (CGVS II, p. 14). Dat u dit niet wist maar wel kon vertellen dat deze persoon in het ziekenhuis belandde en zijn been moest worden geamputeerd (CGVS II, p. 14), is niet aannemelijk.

- U legde tegenstrijdige verklaringen af over wanneer u de eerste dreigbrieven ontving. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat u de eerste dreigbrief ontving nadat u de bom in handen kreeg, één maand voor uw vertrek uit Afghanistan (CGVS I, p. 16). Tijdens uw tweede onderhoud stelde u dat na het incident met de bom, er elf à twaalf dagen voorbijgingen alvorens u de eerste dreigbrief ontving (CGVS II, p. 15).

- Dat u nadat uw vader de dreigbrieven had gezien naar het huis van uw familie moest gaan (CGVS II, p. 6), is dan ook niet aannemelijk. Wat er ook van zij, u bleef na het beweerde incident met de bom nog twee à drie dagen thuis wonen en u keerde na het incident zelfs terug naar de garage om een dreigbrief te gaan ophalen. Dat u dergelijke houding aannam en ook uw vader een afwachtende houding aannam alvorens u van huis weg te sturen (CGVS I, p. 17; CGVS II, p. 14), is, gezien uw bewering dat de volledige bazaar twee à drie uur geblokkeerd werd, er zwaar geschoten werd in de bazaar en de jongen die religieuze liederen afspeelde werd geraakt aan zijn been (CGVS II, p. 6 en p. 14), en gezien de grote aanwezigheid van de taliban in uw dorp (CGVS I, p. 7-8), allerminst geloofwaardig. U verliet ook pas effectief een maand na de hele gebeurtenis Afghanistan (CGVS II, p. 12).

Ten derde bleek u slecht op de hoogte te zijn over de personen met wie u verklaarde problemen te hebben.

- Aangaande de persoon die in de zaak kwam prediken, stelde u tijdens uw eerste onderhoud dat u zijn naam niet kende (CGVS I, p. 23). Tijdens uw tweede onderhoud verklaarde u plots dat u deze persoon voordien wel kende, maar momenteel zijn naam en alle informatie over hem vergat (CGVS II, p. 7-8). Hoewel hij soms twee keer per week naar jullie winkel kwam was u niet zeker of hij aangesloten was bij de taliban of niet (CGVS II, p. 8-9). Voorts wist u niet waar hij momenteel woont en of hij überhaupt nog leeft (CGVS II, p. 9-11). Tot slot had u ook geen idee hoe zijn vader en moeder heten (CGVS II, p. 8), informatie die, aangezien u de familie van deze persoon vreest (CGVS II, p. 6), nochtans verwacht kan worden.

- Verder miste u belangrijke informatie over zijn huidig werk bij de taliban. Hoewel u verklaarde dat hij om wraak op u te nemen begon te werken voor de taliban (CGVS II, p. 7) had u over zijn functie zo goed als geen informatie. Het enige wat u wist was dat hij een groot persoon was geworden bij de taliban, meer bepaald een commandant. Hoe hij deze functie kon verkrijgen of wat hij precies doet als commandant (CGVS I, p. 23; CGVS II, p. 9-11), wist u niet.

- U bleek niet in staat om meer informatie over deze persoon te bekomen. Gevraagd of uw broers, die u immers hadden verteld dat hij een commandant was geworden, zich niet konden informeren bij uw neven, die uw broers op hun beurt hadden ingelicht over zijn werk, hield u zich in het ongewisse. Dat zij waarschijnlijk ook niets wisten, rechtvaardigt uw gebrek aan informatie niet. U verklaarde immers dat de commandant een zekere naam in uw regio heeft (CGVS II, p. 11), waardoor verwacht kan worden dat basisinformatie over zijn functie beschikbaar is. U had bovendien een goed contact met uw moeder (CGVS I, p. 11) en het thuisfront slaagde er zelfs in om allerlei documenten per post naar u op te sturen (CGVS II, p. 19). Hieruit kan opgemaakt worden dat uw familie effectief bereid is om informatie, onder welke vorm dan ook, met u te delen.

- Aangaande de andere persoon, die de bom bracht, kon u amper iets zeggen. U wist niet zeker of hij wel tot de taliban behoorde, u wist enkel dat hij u vertelde dat de taliban deze bom hadden gestuurd (CGVS II, p. 12-13).

Ten vierde, de vaststelling dat noch u, noch uw familie in Afghanistan na uw vertrek werden benaderd, bevestigt dat er geen geloof gehecht wordt aan het algehele incident.

- Wat u betreft verklaarde u in eerste instantie dat ze waarschijnlijk achter u gevraagd moesten hebben in het dorp. U wist dit niet zeker want u vroeg nooit na of de taliban naar u kwamen vragen of niet en u had in dit verband niets gehoord. Nadien wijzigde u uw verklaringen en stelde u plots dat u wel vroeg of er naar u werd gevraagd, maar uw familie kon dit niet weten omdat ze niet buitenkomen (CGVS II, p. 17). Zulke warrige verklaringen kunnen maar moeilijk overtuigen.

- Ook dat uw broers niet worden lastiggevallen omdat ze erg jong zijn en niet buiten komen (CGVS II, p. 9), is niet meteen een legitieme verklaring. Volgens uw verklaringen tijdens uw aanmeldingsinterview waren uw broers d.d. 13 juli 2022 respectievelijk al zo'n vijf, acht, tien, veertien én vijftien jaar oud (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling), waardoor uw oudste broer heden al zo'n zestien jaar oud zou zijn, een leeftijd die naar eigen zeggen al twee jaar boven uw leeftijd ligt van uw vertrek uit Afghanistan (CGVS II, p. 5). Overigens staat in de dreigbrief dat uw hele familie zou moeten worden gedood.

Uit wat voorafgaat, kan worden geconcludeerd dat uw vrees ten aanzien van de taliban of een bepaald taliban-lid niet kan overtuigen.

Voorts dient er, wat betreft uw vrees voor daesh omdat ook zij in de garage kwamen als klant (CGVS I, p. 23), op gewezen te worden dat u geen concrete problemen aanbracht met daesh. Het loutere feit dat u ook voor daesh werkte in de garage (CGVS I, p. 21-23; CGVS II, p. 6), zonder dat u problemen met hen had is onvoldoende om in dit verband te spreken van een vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Uw vrees bij terugkeer is immers uitsluitend gekoppeld aan uw problemen met de taliban (CGVS I, p. 23; CGVS II, p. 7).

Verder zal u ook problemen hebben door het werk van uw vader. Familieleden van personen die voor de overheid werken worden ernstig gevisieerd (CGVS I, p. 23). U toonde het werk van uw vader bij het leger wegens onderstaande vaststellingen niet aan.

- U legde warrige verklaringen af over uw vaders functie. Tijdens uw eerste onderhoud verklaarde u dat uw vader bij de overheid werkte. U sprak van de politie en van een job als chauffeur (CGVS I, p. 13). Tijdens uw

tweede onderhoud gevraagd wat uw vader deed van werk vertelde u opnieuw dat hij voor de politie werkte. Vervolgens gevraagd om alles te vertellen wat u wist over zijn werk vertelde u plots dat hij bij het nationale leger werkte in Helmand. Gewezen op het feit dat u eerst sprak over de politie stelde u dat hij eerst nog voor de politie had gewerkt maar nadien overstapte naar het leger (CGVS II, p. 15). Wanneer, waarom of hoe hij deze sprong precies maakte wist u echter niet (CGVS II, p. 16). Ook op de Dienst Vreemdelingenzaken had u het enkel over zijn job bij het nationale leger (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5).

- U had geen enkel idee welke rang uw vader had bij het leger (CGVS II, p. 17), terwijl dit teruggevonden kon worden op zijn door u neergelegde legerbadge. U had echter geen enkele informatie over zijn werkdocumenten noch had u geprobeerd om de inhoud ervan te lezen. U verklaarde dat u dat niet kon lezen. Gevraagd of u geen hulp kon vragen aan iemand om de kaart te lezen stelde u van niet. U dacht niet dat iemand in het opvangcentrum de kaart zou begrijpen (CGVS II, p. 19), hetgeen, aangezien een deel van de inhoud van de kaart ook in het Engels geschreven staat en u dus ook anderen had kunnen aanspreken voor hulp, niet overtuigt. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat het bijzonder merkwaardig is dat de kaart van uw vader geen bedrukte achterkant heeft.

- Tot slot kan aan de bankkaart die u neerlegt van Kabulbank niet de minste bewijswaarde worden gehecht. Het is op zijn minst bevreemdend dat er op een officiële bankkaart van Kabulbank 'Ministry of Deffince' geschreven zou staan i.p.v. 'Ministry of Defense'. Het is niet aannemelijk dat een dergelijke fout op een essentieel document zoals een bankkaart gemaakt wordt.

In voorgaand verband kunnen ook uw verklaringen over de verdwijning van uw vader niet overtuigen. U linkte uw vaders verdwijning immers aan de problemen die hij had door zijn voormalig werk (CGVS I, p. 13).

- Uw verklaringen over zijn verdwijning waren bijzonder vreemd. Hoewel u stelde dat uw vader vermist raakte (CGVS I, p. 11), bleek uit uw verklaringen dat uw vader er zelf voor koos om niet mee met u op de bus te stappen richting Europa. U had geen enkel idee waarom uw vader niet meekwam of wat hij na uw vertrek precies ging doen. U stelde zich daar geen vragen bij. Zelf had u ook niet de minste informatie over wat u precies ging doen, u wist dat uw vader op voorhand alles had geregeld (CGVS I, p. 12-13; CGVS II, p. 4-5 en p. 16-17).

Aangezien er aan uw verklaringen geen geloof kan worden gehecht, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/202312/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774

burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzekeerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020).

Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de

subsidiare bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatie richtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de preciaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken.

Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten.

Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Allereerst moet worden gewezen op uw situatie bij vertrek uit Afghanistan, waarbij kan worden vastgesteld dat u op dat moment volledig verankerd was in de maatschappij van uw regio van herkomst.

- U bent een etnisch Pasjtoe en groeide tot uw veertiende op in een land en een regio waar de Pasjtoe-cultuur dominant is, nl. district Khogyani. U er woonde samen met andere ooms en tantes (CGVS I, p. 6). U groeide op binnen deze familiale context en er kan dus redelijkerwijs worden aangenomen dat u in zeer grote mate vertrouwd bent met de heersende waarden en normen van een Afghaanse familie.*
- U bent een zelfverklaarde moslim die thuis Koranlessen ontving en enkele keren naar een moskee ging (CGVSI, p. 10).*
- U stelt dat reeds voor uw vertrek groeperingen zoals de Taliban (dewelke momenteel de macht hebben) zeer nadrukkelijk aanwezig waren in uw regio en er de plak zwaaiden (CGVS I, p. 8-9). U bent zich dus bewust van hun gedragingen en hun vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden.*
- U heeft tot de zesde of zevende klas school gevolgd en ging nadien naar de middelbare school. Nadien heeft u twee jaar gewerkt voor een leermeester in een autogarage (CGVS I, p. 10). Dat laatste impliceert dat u in Afghanistan een zekere professionele ervaring hebt, wat redelijkerwijs ook een verankering in de maatschappij veronderstelt.*
- Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet*

worden aangenomen dat u, na een verblijf van anderhalf jaar België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Voorts dient vastgesteld te worden dat u in Afghanistan nog steeds beschikt over een sociaal en familiaal netwerk.

- Uit uw verklaringen blijkt dat u contact bent blijven onderhouden met uw gezin en familie. Uw moeder spreekt u één à tweewekelijks via Whats App (CGVS I, p. 11-12). U had sinds uw vertrek tevens nog contact met uw paternale nonkel (CGVS II, p. 4-5). Bovendien legde u twijfelachtige verklaringen af over de verdwijning van uw vader, waardoor het lijkt dat u geen zicht biedt op uw volledige familiale situatie.
- Los van de vaststellingen omtrent uw directe gezinsleden, blijkt uit uw verklaringen evenzeer dat u in Afghanistan nog steeds over een uitgebreider familiaal netwerk beschikt. Uit uw verklaringen bleek immers dat u voor uw vertrek verbleef bij uw maternale oom en tante (CGVS I, p. 19; CGVS II, p. 6 en p. 14).
- U heeft dus een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Nu vast is komen te staan dat u op moment van vertrek volledig verankerd was in de Afghaanse maatschappij van uw regio van herkomst en u in Afghanistan nog steeds een familiaal netwerk ter beschikking heeft, dient uw verblijf in België onder de loop te worden genomen. Het CGVS ziet daarbij geen elementen die er op wijzen dat u zich in België een bepaald gedrag of mindset heeft eigen gemaakt die geworteld zijn in een diepere religieuze of politieke overtuiging en die een terugkeer naar Afghanistan onredelijk of onmogelijk maken. Evenmin zijn er indicaties dat u zich in België dusdanige gedragingen of kenmerken heeft eigen gemaakt die uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen/verbergen zijn en die niet te verzoenen zijn of niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen.

- U haalt aan dat u zich niet kan aanpassen aan de wetten en regels in Afghanistan en dat alles verboden is in Afghanistan: u mag er uw baard niet scheren, u mag er uw haar niet doen hoe u wil, u mag er geen relatie hebben met een meisje, u moet er naar de moskee gaan en u mag uw eigen vrienden er niet kiezen (CGVS II, p. 7-8). Ook uw advocaat haalt aan dat u het erg moeilijk zal hebben met bovenstaande regels of wetten (CGVS II, p. 24). Het loutere feit dat u de wetten in Afghanistan niet graag heeft en u de dingen die ze vragen daarom niet kan doen (CGVS II, p. 21), is onvoldoende om te stellen dat u zich hier niet aan kan aanpassen bij terugkeer. Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de Taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de Taliban in het bijzonder. Uit de inhoud van het door u neergelegde individueel begeleidingsplan blijkt dat u grenzen aftast bij vrouwelijke begeleiders. Zo eiste u van een begeleider om toe te geven dat zij van u houdt en trok u een begeleider de kamer in (document 20, groene map). Dergelijk gedrag strookt niet met de verklaringen van uw advocaat die zegt dat uw open minded visie wortel kon schieten in onze samenleving en uw liberale mentaliteit gebetonneerd zit in uw persoonlijkheid (CGVS II, p. 24).
- Veelzeggend zijn nog antwoorden wanneer u wordt gevraagd naar de veranderingen die u in België heeft ondergaan in uw denkpatroon en de aanpassingen die u zou dienen te maken om opnieuw plaats in te nemen in de Afghaanse maatschappij.

Hoewel u verklaarde dat uw gedachten inmiddels volledig waren veranderd kon u niet uitleggen in welke zin of hoe dit precies was gebeurd. U verklaarde in dit verband dat u de liefde leerde kennen, naar school ging in België en hier een mooi leven heeft. Gevraagd wat u in België dan had geleerd wat u in Afghanistan niet kan toepassen, verwees u naar het vrije leven in België en dat u hier mag samenwonen met uw vriendin (CGVS II, p. 22). Betreffende uw wil om relaties te hebben, dient in dit verband gewezen te worden op uw eigen conservatieve mindset. U was samen met een Afghaans meisje waar u mee wou trouwens, hetgeen bezwaarlijk strookt met uw stelling dat u in Afghanistan geen vriendin mag hebben. U wou zelf immers graag trouwen met uw voormalige vriendin (CGVS II, p. 8 en p. 22). Deze verklaringen getuigen eveneens niet van

een diepgaande verandering in uw persoonlijkheid. Dat u in België overal kan gaan en staan met uw partner, hetgeen ook uw advocaat opmerkte in zijn betoog (CGVS II, p. 22 en p. 24), is niet in overeenstemming te brengen met uw wil om te huwen (CGVS II, p. 8).

- Wat betreffende uw religie kunnen uw verklaringen niet helemaal overtuigen. Volgens uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken en tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud stelde u soenitische moslim te zijn. U ging een paar keer in uw leven naar de moskee en u volgde lessen in de madrassa (verklaring DVZ, vraag 9; CGVS I, p. 10). Hieruit kan maar moeilijk blijken dat u op vlak van religie in Afghanistan reeds vrijdenkend was zoals uw advocaat beweert (CGVS II, p. 24). Aan het begin van uw tweede persoonlijk onderhoud stelde u zelfs nog dat u bidt wanneer u dat wil, en het niet doet wanneer u het niet wil (CGVS II, p. 8). Hieruit blijkt dat u uw geloof toch nog op één of andere manier beleeft waardoor uit niets blijkt dat u hierdoor problemen zou krijgen met de taliban (CGVS II, p. 21).

- Waar uit het betoog van uw advocaat blijkt dat hij en voormalig voogd met u communiceren in het Nederlands, hetgeen volgens uw advocaat wijst op een verregaande integratie (CGVS II, p. 24), dient erop gewezen te worden dat de persoonlijk onderhouden nog steeds doorgingen met een tolk Pasjtoe.

- Uit de getuigenis van uw OKAN-leerkrachten kan afgeleid worden dat u naar school gaat en gemotiveerd bent. Hieruit kan enigszins niet blijken dat uw verblijf en ervaring in Europa u op zulke wijze vervreemd hebben van de Afghaanse samenleving dat een terugkeer niet mogelijk zou zijn. In Afghanistan ging u immers ook naar school (CGVS I, p. 10).

Zelfs indien de voormelde zaken cumulatief in rekening worden genomen, kan er in uw hoofd geen risico bij terugkeer omwille van (gepercipieerde) verwestering worden aangenomen.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de Taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgaan kan worden dat de Taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

De door u neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen.

- Uw taskara's, de taskara's uw familieleden en de foto's van u en uw familieleden geven slechts een indicatie van jullie identiteit.

- Uw Afghaanse schooldocumenten tonen aan dat u naar school ging in Afghanistan, hetgeen eveneens niet werd betwist.

- De vergunning die u neerlegde van de garage ondersteunt uw werk in de autogarage, hetgeen op zich niet werd betwist.

- Aan de dreigbrieven werd geen geloof gehecht.

- De documenten en foto's aangaande het werk van uw vader, wijzigen niets aan bovenstaande appreciatie. Er werd immers geen geloof gehecht aan het werk van uw vader en bovendien blijkt uit de beschikbare informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) dat valse Afghaanse documenten op eenvoudige wijze te verkrijgen zijn.

- Dat uw voogd een aanvraag deed bij Restoring Family Links van het Rode Kruis buigen de twijfelachtige verklaringen die u aflegde over de verdwijning van uw vader niet om.

- Dat u in België naar school gaat en hier werkte als arbeider heeft geen invloed op deze beslissing.

- *De relatie die u had met een dame uit het opvangcentrum werd eveneens al besproken.*
- *De inhoud van het individueel begeleidingsplan wordt eveneens niet betwist.*
- *De documenten met betrekking tot uw psychologische situatie werden reeds besproken in de beslissing.*
- *De medische documenten spreken zich louter uit over uw bloedwaarden en hebben inhoudelijk niets te maken met deze beslissing.*
- *De originele verzendingsenveloppe toont louter aan dat uw Afghaans netwerk documenten opstuurde naar België.*

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM).

Verzoeker betwist de verschillende motieven van de bestreden beslissing. Vooreerst gaat hij in op de motieven van de bestreden beslissing inzake zijn vrees voor vervolging door de taliban omwille van zijn problemen met een bepaald taliban-lid en omwille van de tewerkstelling van zijn vader bij de voormalige overheid. Hij tracht de verschillende motieven omstandig te weerleggen, waarbij hij duiding en verduidelijking geeft bij zijn op het CGVS afgelegde verklaringen en deze in de context van het geheel van zijn verklaringen plaatst. Vervolgens gaat hij in op het actueel risico op vervolging bij terugkeer uit Europa wegens een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding. Tot slot gaat hij in op de veiligheidssituatie in Afghanistan.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde, de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en, in uiterst ondergeschikte orde, om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

Verzoeker voegt volgende stavingstukken toe ter ondersteuning van zijn verzoekschrift:

- elektronische identiteitskaarten/taskara's van zijn familieleden;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023 (met vermelding van weblink).

3. Aanvullende nota's

3.1. Op 14 oktober 2025 dient de commissaris-generaal, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in waarin een analyse van de veiligheidssituatie en de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan, alsook van het risico in geval van verwestering wordt geactualiseerd en gerefereerd wordt aan volgende rapporten (met verwijzing naar weblink):

- EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 4 november 2022;
- EUAA, *Afghanistan Security Situation*, augustus 2022;
- EASO, *Afghanistan Country Focus*, januari 2022;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023;
- EUAA, *Country Guidance: Afghanistan*, mei 2024;
- EUAA, *Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*, augustus 2022;
- EASO, *Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*, augustus 2020;
- EUAA, *Afghanistan Targeting of individuals*, augustus 2022;
- UNAMA, *Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*, juni 2023;
- COI, *Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban*, 14 december 2023;
- EUAA, *COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 2 februari 2024;
- EUAA, *Afghanistan Country Focus*, november 2024;
- SEM, *Focus Afghanistan – Return from abroad*, februari 2025.

3.2. Op 19 januari 2026 dient verzoeker, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota in.

In een eerste onderdeel geeft verzoeker een omstandige uiteenzetting over zijn leven in België en zijn vrees voor vervolging bij terugkeer naar Afghanistan wegens (toegeschreven) verwestering en/of normoverschrijding. Hij verklaart al 6,5 jaar weg te zijn uit Afghanistan, op 14-jarige leeftijd zijn land van herkomst te hebben verlaten en al 4 jaar in België te verblijven. Hij verklaart nooit onder het talibanbewind te hebben geleefd.

Hij is weliswaar als moslim geboren maar hij praktiseert helemaal niet.

Hij verklaart dat hij in het opvangcentrum een consensuele liefdesrelatie heeft gehad met een Afghaanse meisje. Deze relatie was niet geheim en verzoeker werd verschillende keren door andere Afghaanse medebewoners aangesproken in functie van zijn geloof en ter orde geroepen. Deze relatie is ondertussen afgelopen, maar nog steeds wordt verzoeker op zijn 'gedrag' aangesproken als hij één van die Afghaanse ex-medebewoners tegenkomt. Er wordt over verzoeker geroddeld en verzoeker acht de kans reëel dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met dergelijke roddels zou geconfronteerd worden.

Verzoeker chat vandaag de dag dagelijks op Snapchat met een Nederlands meisje dat in Kapellen woont. Verder luistert hij graag en veel naar muziek, ook Nederlands- en Engelstalige muziek.

Verzoeker verklaart goed Nederlands te spreken, mede door het onderwijs dat hij gevolgd heeft, maar ook door de verschillende jobs die hij heeft uitgeoefend. Sinds eind december 2025 werkt hij in een nachtwinkel, waar hij allerhande producten verkoopt, inclusief alcohol, tabak, voorbehoedsmiddelen en andere zaken die men standaard in een nachtwinkel vindt. Verzoeker heeft zijn rijbewijs hier gehaald, wat toch ook een indicatie is van hoe goed zijn Nederlands is.

Als verzoeker zou moeten terugkeren naar Afghanistan, dan is dat als een jongeman die op zijn 14 jaar is vertrokken uit Afghanistan, nooit onder de taliban heeft geleefd, hier werd gesocialiseerd, geen respect heeft voor strenge islamitische normen en zich daar niet aan houdt, die zijn eigen waardenpatroon heeft, niet religieus is en zich niet religieus wenst te gedragen en wiens familie zeer snel en makkelijk kan gezien worden als republikeinsgezind qua eerdere engagementen en gedragingen.

In een tweede onderdeel wijst verzoeker op zijn overheidsgezinde familie waardoor hij als familielid van leden van de voormalige veiligheidsdiensten en van personen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt een risico op vervolging loopt bij een terugkeer naar Afghanistan. Hij vermeldt een aantal familieleden die voor de voormalige overheid hebben gewerkt zoals zijn vader (H.W.J.) (waarvan hij foto's in uniform heeft neergelegd), twee maternale ooms (J.A.A. en N.J.A.) waarvan er één de status van vluchteling in België geniet (N.J.A.), twee zonen van een paternale oom (M.H. en M.N.), twee zonen van een andere paternale oom (D.E. en D.I.), drie zonen van een paternale tante (K.M.S., K.M.D. en K.M.T.) en twee zonen van een andere paternale tante (A.J. en A.I.).

Verzoeker wijst erop dat hij met zijn oom N.J.A. die erkend vluchteling is op hetzelfde adres woont en dat ze in Afghanistan afkomstig waren uit hetzelfde dorp. Zijn oom zou erkend zijn als vluchteling omwille van zijn werk in het republikeinse leger. Hij besluit dat het feit dat zijn oom erg snel werd erkend als vluchteling

omwille van zijn werk voor het leger, ze afkomstig zijn uit hetzelfde dorp, dichte familie van elkaar zijn en op hetzelfde adres in België wonen met een erg hechte band, de perceptie versterkt van iemand die niet voldoet aan de waarden van de taliban.

Hij loopt als gezins- en familielid van leden van de voormalige veiligheidsdiensten en van personen die voor de voormalige overheid hebben gewerkt een risico op vervolging bij een eventuele terugkeer naar Afghanistan. Dit risico bestaat ook in het geval dat de taliban niet meer op zoek zouden zijn naar de voormalige overheidsmedewerker zelf, maar ook wanneer deze medewerker reeds gedood zou zijn of wanneer de taliban om één of andere reden zijn zoektocht zou hebben opgegeven.

Verzoeker verwijst naar actuele landenrapporten om deze vrees te staven. Tot slot wijst hij erop dat zijn verwantschap met voormalige overheidsmedewerkers en het feit dat hij in het algemeen deel uitmaakt van een overheidsgezinde familie bijdraagt tot zijn zichtbaarheid in geval van terugkeer in zijn lokale gemeenschap en het risico om de (negatieve) aandacht te trekken van lokale talibanleiders. Verzoeker vreest dat het werk van zijn oom en de rest van zijn familie met zich meebrengt dat er op een andere wijze met verhoogde aandacht en scepsis zal worden gekeken naar zijn morele integriteit in functie van zijn verblijf in Europa en dit het risico voor hem op verhoogde negatieve belangstelling van de taliban ernstig verhoogt.

In een derde onderdeel gaat verzoeker in op de actuele situatie in Afghanistan. Verzoeker citeert uit de volgende recente bronnen (met vermelding van weblink) en wijst op de verstrenging van het beleid van de taliban waarbij de zedenpolitie meer macht verkreeg, de taliban een extreem verregaande zedenwet publiceerde en de vervolging van overtredingen tegen de sharia-regels van de taliban exponentieel is toegenomen:

- Radio Free Europe, 'The Azadi Briefing: Thousands Of Afghans Detained By Taliban's Morality Police', 23 augustus 2024;
- AFGHAN ANALYST NETWORK, The Propagation of Virtue and Prevention of Vice Law;
- OHCHR - UN Office of the High Commissioner for Human Rights: *New morality law affirms Taliban's regressive agenda, experts call for concerted action*, 30 August 2024;
- UNAMA, *De Facto Authorities' Moral Oversight in Afghanistan: Impacts on Human Rights*, juli 2024;
- Verslag van de VN Secretaris-Generaal aan de VN- Veiligheidsraad, 'The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security Report of the Secretary-General', A/79/675S/2024/876 , 6 December 2024;
- Kate Clark, 'LAW, CONTROL, FEAR – AND SOME DEFIANCE: Citizens and enforcers talk about the 'promotion of virtue and prevention of vice'', Afghanistan Analysts Network, Rights and Freedoms, december 2025.

Hij voegt volgende stavingstukken toe bij zijn aanvullende nota:

- Stuk 1: Attest van gezinssamenstelling van verzoekers oom N.J.A. met bewijs van samenwonen met verzoeker, d.d. 09/01/2026;
- Stuk 2: Beslissing CGVS tot erkenning vluchtelingenstatus van verzoekers oom N.J.A., d.d. 19/12/2025;
- Stuk 3: Notities persoonlijk onderhoud CGVS van verzoekers oom N.J.A., d.d. 02/12/2025;
- Stuk 4: Voorlopig rijbewijs van verzoeker d.d. 05/07/2025;
- Stuk 5: Attest uitschrijving tijdens schooljaar, opleiding Duaal Koetswerk, d.d. 17/11/2025;
- Stuk 6: Mededeling stopzetting opleiding Duaal Koetswerk – vrijwillige uitschrijving, d.d. 17/11/2025;
- Stuk 7: Schoolattest opleiding Duaal Koetswerk van 26/09/2025 tot 17/11/2025;
- Stuk 8: Ligo certificaat Nederlands tweede taal richtgraad 1, d.d. 14/01/2025;
- Stuk 9: Ligo deelcertificaat Open Nederlands, d.d. 10/03/2025;
- Stuk 10: Attest van regelmatige lesbijwoning OKAN – advies vervolgtraject bij Ligo;
- Stuk 11: Attest van regelmatige lesbijwoning in het onthaaljaar – schooljaar 2022-2023;
- Stuk 12: Arbeidsovereenkomst van bepaalde duur als bediende-verkoper in nachtwinkel van 22/12/2025 tot 23/01/2026;
- Stuk 13: Arbeidsovereenkomst van bepaalde duur als schoonmaker Pizza Hut via Sofia Investment van 01/01/2025 tot 31/03/2025;
- Stuk 14: Arbeidsovereenkomst van bepaalde duur als schoonmaker Pizza Hut via Sofia Investment van 01/04/2025 tot 30/09/2025;
- Stuk 15: Tewerkstellingsattest sorteerder-inpakker-operator via Trixxo van 20/02/2023 tot 23/01/2025.

4. Voorafgaand

4.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. De formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

4.3. Volledigheidshalve wijst de Raad er op dat Verordening (EU) 2024/1347 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die voor subsidiaire bescherming in aanmerking komen, en voor de inhoud van de verleende bescherming, tot wijziging van Richtlijn 2003/109/EG van de Raad en tot intrekking van Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad (hierna: Verordening (EU) 2024/1347) van toepassing is vanaf 12 juni 2026. De materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden of om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen zijn dezelfde gebleven.

5. Beoordeling in het licht van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347

5.1. Verzoeker haalt tijdens zijn persoonlijke onderhouden bij het CGVS, in zijn verzoekschrift, in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting onder meer een vrees aan als terugkeerder uit Europa en wegens zijn langdurig verblijf in Europa. Hij benadrukt dat hij in Europa, in casu België, is toegekomen als minderjarige en wijst op zijn verblijf alhier, waar hij een belangrijk deel van zijn adolescentie heeft doorgebracht. Verzoeker vreest bij een terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding.

5.2. Er is dus nood aan een toekomstgerichte beoordeling van de vervolgingsvrees wegens verzoekers verblijf in Europa. Het is immers een algemeen principe dat bescherming niet alleen moet worden geboden aan personen die reeds werden vervolgd, maar ook aan personen die het risico lopen te zullen worden vervolgd.

De Raad stelt hierbij vast dat de bestreden beslissing reeds dateert van 18 maart 2024. In het kader van een volledig en ex nunc onderzoek van zowel de feitelijke als juridische gronden, is de Raad verplicht zowel de elementen, feitelijk en rechtens, waarmee de commissaris-generaal rekening heeft gehouden of had kunnen houden, als de elementen die zich na de vaststelling van de bestreden beslissing hebben aangediend te onderzoeken (HvJ 25 juli 2018, C-585/16 *Al/Hefto*, pt. 105-106, 118).

De Raad is daarom van oordeel dat in deze het onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming moet gebeuren in het licht van recente en relevante rechtspraak van het Hof van Justitie, van de meest recente landeninformatie inzake de huidige situatie in Afghanistan en van verzoekers volledige en huidige individuele omstandigheden.

5.3. Beschermingsverzoeken gebaseerd op een (toegeschreven) verwestering of normoverschrijding in het buitenland kunnen immers verband houden met de vervolgingsgronden politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. Er is heden rechtspraak van het Hof die meer verduidelijking geeft omtrent de uitlegging van deze vervolgingsgronden.

Het begrip 'politieke overtuiging' houdt onder meer in dat de verzoeker een opvatting, gedachte of mening heeft over een aangelegenheid die verband houdt met potentiële actoren van vervolging en hun beleid of methoden, zonder dat de verzoeker zich in zijn handelen noodzakelijkerwijs door deze opvattingen, gedachten of meningen moet hebben laten leiden (oud artikel 48/3, § 4, e) van de Vreemdelingenwet en artikel 10, lid 1, e) van Verordening (EU) 2024/1347). Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat het begrip 'politieke overtuiging' ruim moet worden uitgelegd en elke opvatting, gedachte of mening omvat die, zonder noodzakelijkerwijs rechtstreeks en onmiddellijk politiek van aard te zijn, tot uiting komt in een handelen of

nalaten dat door actoren van vervolging aldus wordt opgevat dat het ziet op een aangelegenheid die verband houdt met die actoren of hun beleid en/of hun methoden en een uiting van oppositie of verzet daartegen vormt.

De nadruk wordt aldus gelegd op de perceptie van de politieke aard ervan door de actoren van vervolging en niet op de persoonlijke motieven van de verzoeker (HvJ 12 januari 2023, C-280/21, *Migracijos departamentas*, pt. 26, 32). Verder kan volgens het Hof een opvatting, gedachte of mening van een verzoeker die nog niet negatief in de belangstelling heeft gestaan van potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst reeds onder het begrip ‘politieke overtuiging’ vallen indien deze verzoeker verklaart die opvatting, gedachte of mening te hebben of te uiten. Bij de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging wegens zijn politieke overtuiging gegrond is, moet volgens het Hof rekening worden gehouden met het feit dat die overtuiging – vanwege de mate waarin deze wordt geuit of eventueel door die verzoeker verrichte activiteiten om die overtuiging te promoten – de negatieve belangstelling van potentiële actoren van vervolging in het land van herkomst van de verzoeker heeft gewekt of kan wekken. De sterkte van de politieke overtuiging die de verzoeker stelt te hebben en de eventueel verrichte activiteiten om deze overtuiging te promoten, spelen een rol bij de beoordeling van dit risico. Het is volgens het Hof echter niet vereist dat de betrokken overtuiging zo diepgeworteld is bij de verzoeker dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het uiten ervan niet achterwege zou kunnen laten en zo het risico loopt slachtoffer te worden van daden van vervolging. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet een bepaalde mate van overtuiging heeft of niet fundamenteel of diepgeworteld is, kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens “enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land” (HvJ 21 september 2023, C-151/22, *S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen (UNHCR)*, pt. 36-37 en 46, 49).

Het begrip ‘godsdienst’ omvat onder meer theïstische, niet-theïstische en atheïstische geloofsovertuigingen, het deelnemen aan of het zich onthouden van formele erediensten in de particuliere of openbare sfeer, hetzij alleen of in gemeenschap met anderen, andere religieuze activiteiten of uitingen, dan wel vormen van persoonlijk of gemeenschappelijk gedrag die op een godsdienstige overtuiging zijn gebaseerd of daardoor worden bepaald (oud artikel 48/3, § 4, b) van de Vreemdelingenwet en artikel 10, lid 1, b) van Verordening (EU) 2024/1347). Ook aan dit begrip moet volgens het Hof een ruime uitlegging worden gegeven door al zijn bestanddelen in aanmerking te nemen, ongeacht of die openbaar of privé, gemeenschappelijk of individueel zijn (zie HvJ 5 september 2012, gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 63 en HvJ 4 oktober 2018, C-56/17, *Bahtiyar Fathi/Predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite*, pt. 78). Het begrip ‘godsdienst’, geïnterpreteerd in het licht van artikel 10 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, kan zowel het forum internum – dit is het feit een overtuiging te hebben – als het forum externum – dat wil zeggen de belijdenis in het openbaar van de godsdienstige overtuiging – omvatten, aangezien godsdienst op één van beide manieren kan worden uitgedrukt (zie in die zin arresten HvJ 29 mei 2018, C-426/16, *Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen e.a.*, pt. 44, en HvJ 10 juli 2018, C-25/17, *Tietosuojavaltuutettu in tegenwoordigheid van: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta*, pt. 47 en aldaar aangehaalde rechtspraak).

Het begrip omvat zowel persoonlijk als gemeenschappelijk gedrag “dat iemand als noodzakelijk voor zichzelf acht, namelijk gedrag dat “op een godsdienstige overtuiging [is] gebaseerd”, of dat door de geloofsleer wordt voorgeschreven, meer in het bijzonder gedrag dat door een “godsdienstige overtuiging [...] [wordt] bepaald” (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 71). Het Hof heeft daarbij ook gesteld dat handelingen die bijzonder belangrijk zijn voor de betrokkene om zijn godsdienstige identiteit te bewaren, een relevante factor vormen bij de beoordeling van het gevaar waaraan de verzoeker wegens zijn godsdienst in zijn land van herkomst zal worden blootgesteld (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 70). De vervolgingsvrees is gegrond wanneer in redelijkheid kan worden aangenomen dat de verzoeker bij terugkeer in zijn land van herkomst godsdienstige handelingen zal verrichten die hem blootstellen aan een werkelijk gevaar van vervolging. Daarbij mag van de verzoeker niet worden verwacht dat hij van deze godsdienstige handelingen afziet (HvJ, *Bundesrepublik Deutschland/Y en Z*, pt. 80).

Inzake de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ oordeelde het Hof dat een groep moet worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als met name aan twee cumulatieve voorwaarden is voldaan: (1) de leden van de groep moeten een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet kan worden gewijzigd, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven en (2) deze groep moet in het betrokken derde land een eigen identiteit hebben, omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, *X, Y en Z tegen de minister voor Immigratie en Asiel*, pt. 45; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, *Ahmedbekova en Ahmedbekov*, pt. 89). Het Hof heeft ook benadrukt dat enkel met betrekking tot de vervolgingsgrond ‘behoren tot een specifieke sociale groep’ in artikel 10, lid 1 onder d) van de

Kwalificatierichtlijn (nu artikel 10, lid 1, onder d) van Verordening (EU) 2024/1347) sprake is van een voor de identiteit of morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel kenmerk of geloof dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 34). Krachtens artikel 10, lid 2 van de Kwalificatierichtlijn (nu artikel 10, lid 2 van Verordening (EU) 2024/1347) maakt het daarbij niet uit of de verzoeker in werkelijkheid de godsdienstige, sociale of politieke kenmerken vertoont die aanleiding geven tot de vervolging indien deze kenmerken hem of haar door de actor van vervolging worden toegeschreven.

Het Hof oordeelde ook dat vrouwen, daaronder begrepen minderjarige vrouwen, die als gemeenschappelijk kenmerk hebben dat zij zich tijdens hun verblijf in een lidstaat daadwerkelijk zijn gaan vereenzelvigen met de fundamentele waarde van gelijkheid tussen mannen en vrouwen, al naargelang de omstandigheden in het land van herkomst, kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep. Deze vereenzelving hoeft niet noodzakelijk uit politieke of religieuze motieven voort te komen opdat er sprake zou zijn van vervolging in de zin van artikel 10, lid 1 onder d) van de Kwalificatierichtlijn (nu artikel 10, lid 1, onder d) van Verordening (EU) 2024/1347) maar kan in voorkomend geval ook worden opgevat als een grond van vervolging die verband houdt met religieuze of politieke overtuigingen (HvJ 11 juni 2024, C-646/21, *K, L tegen Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, pt. 51-52). Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat ook mannen, daaronder begrepen minderjarige mannen, in die omstandigheden kunnen worden geacht te behoren tot een specifieke sociale groep en dat dergelijke vereenzelving ook voor hen kan worden opgevat als een grond van vervolging omwille van religieuze of politieke overtuigingen.

Voorts heeft het Hof aangegeven dat een uitputtend en grondig onderzoek moet gebeuren van alle relevante omstandigheden met betrekking tot de specifieke persoonlijke situatie van de verzoeker en van de meer algemene context in zijn land van herkomst, met name wat de politieke, juridische, gerechtelijke, historische en sociaal-culturele aspecten ervan betreft, teneinde vast te stellen of die verzoeker een gegronde vrees heeft om persoonlijk te worden vervolgd wegens zijn politieke overtuiging, en met name wegens enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in zijn land van herkomst (HvJ 21 september 2023, C-151/22, pt. 45). Er kan, gelet op de rechtspraak van het Hof inzake het begrip politieke overtuiging en het belang van objectieve landeninformatie bij de beoordeling van beschermingsverzoeken (HvJ 29 juni 2023, C-756/21, *X tegen International Protection Appeals Tribunal*, pt. 48-50 en 54-55), redelijkerwijze worden aangenomen dat dergelijk grondig onderzoek mutatis mutandis ook is vereist in het kader van een vrees voor vervolging omwille van een (toegeschreven) religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep.

5.4. Op basis van de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier kan volgende analyse worden gemaakt van de algemene context in Afghanistan.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De taliban menen evenwel dat de sharia op zich een afdoende legaal kader bevat waardoor een grondwet niet nodig is. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23 en 26). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De de facto regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving.

Sinds de machtsovername door de taliban in augustus 2021 houdt de conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend. In een rapport van januari 2024 wordt gesteld dat de rol van Akhundzada als diegene die de finale zeg heeft over de meeste beleidsaspecten ondertussen verankerd is, al blijft discussie bestaan over de richting inzake binnenlands en buitenlands beleid (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 16). In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 26).

Politieke partijen zijn verboden waardoor er geen ruimte is voor politieke oppositie en de 'civic space' is zeer beperkt, zo niet gesloten. Afghaanse lokale media en middenveldorganisaties krijgen steeds meer restricties opgelegd en critici worden gearresteerd. Zo is elke berichtgeving over mensenrechten en kritiek op de taliban als de 'legitieme heersers' verboden, wat leidt tot zelfcensuur bij de nog actieve journalisten in Afghanistan. Vele opposanten hebben het land verlaten of zijn ondergedoken. Tevens werd de VN Speciale Rapporteur over de mensenrechtensituatie in Afghanistan de toegang tot het land ontzegd in augustus 2024. Dit resulteert in een situatie waarin het steeds moeilijker wordt om betrouwbare en up-to-date informatie over het land te krijgen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 18-19). De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de de facto administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik, waarbij gewag wordt gemaakt van een toegenomen repressie in 2025 (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 18-19). Om de strenge leefregels van de zeer strikte interpretatie van de sharia door de taliban te handhaven, heeft de facto regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal de facto staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 21). De MPVPV wordt omschreven als een invloedrijke instelling die direct rapporteert aan de opperste leider over belangrijke thema's. Ondanks het beperkt aantal handhavers van het MPVPV, hebben vele Afghanen zich aangepast door zelfregulering, sociale druk en toezicht vanuit de gemeenschap (familieleden, religieuze leiders en burens), teneinde confrontaties met handhavers van het MPVPV te vermijden.

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23-24) streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De de facto regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 32-34). Er is een curriculum goedgekeurd voor mannelijke en vrouwelijke madrassa's maar de de facto autoriteit heeft geen richtlijnen gegeven over algemene vakken. Volgens een assistent-professor verbonden aan de American University of Afghanistan hebben sommige madrassa's dit aangegrepen om in hun curriculum niet-religieuze en wetenschappelijke onderwerpen op te nemen omdat meisjes geen toegang hebben tot secundair onderwijs. Dit is evenwel volgens deze expert niet op uniforme wijze doorgevoerd. Het curriculum van madrassa's die worden gefinancierd door hoge functionarissen van de de facto autoriteit weerspiegelt hun persoonlijke visie wat resulteert in sommige 'erg moderne' en andere 'conservatieve' madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 106-107, 136). De MPVPV heeft echter de controle op het naleven van de restricties voor meisjes in het onderwijs opgevoerd, ook in de madrassa's (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 116).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De de facto talibanregering, evenals de provinciale de facto regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en

het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 41 ev.).

Op 31 juli 2024 werd door de de facto autoriteiten de zogenaamde moraliteitswet aangenomen waarin, enerzijds, een aantal verboden handelingen voor het grote publiek worden geformuleerd, en anderzijds, de verantwoordelijkheden van en de gedragscode voor het MPVPV-personeel worden uiteengezet. De wet bevat onder meer voorschriften die toezien op gendersegregatie in het openbaar leven, een voorwaarde opdat vrouwen het huis kunnen verlaten. Het is vrouwen verboden om naar vreemde mannen te kijken, terwijl het mannen niet is toegestaan te kijken naar het gezicht of het lichaam van niet-verwante vrouwen. De moraliteitswet bevat zowel voor vrouwen als mannen kledijvoorschriften, zoals voor vrouwen het bedekken van het gehele lichaam en hun aangezicht om sociale onrust te vermijden (sinds mei 2022 geldt deze instructie om hun aangezicht te bedekken bij voorkeur door middel van een burka), en bevat tevens het verbod van een on-islamitische haarstijl en het scheren van een baard korter dan de voorgeschreven lengte voor mannen. De wet specificeert verder een aantal inbreuken waaronder het niet bidden, het niet deelnemen aan verplichte (gezamenlijke) gebeden en het sluiten van vriendschap met niet-moslims of hen imiteren. Voorts is muziek tijdens bijeenkomsten of in woningen verboden en geldt er een verbod op ongehoorzaamheid van kinderen tegenover hun ouders. Verder bepaalt de moraliteitswet dat MPVPV-personeel ertoe gehouden is inbreuken door 'mentaal gehandicapte personen' en kinderen te beëindigen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 30 en 34-44 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 34-42). Over het algemeen gaat het om voorschriften die sinds de machtsovername bestonden en ook reeds afgedwongen werden, al zien sommige bronnen de codificatie als een indicatie dat deze regels strikter zullen worden toegepast en in een meer repressief en wreder systeem.

Laster en ongefundeerde kritiek op de de facto regering is verboden - al wordt opbouwende kritiek inzake nog onvervulde beloften van de taliban, die hun rol als legitieme heersers erkent tot op zekere hoogte gedoogd - en moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van niet-soennitische feestdagen worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 24; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 24).

De de facto autoriteiten hebben sinds de machtsovername enkele instructies gegeven in decreten en algemene richtlijnen, maar in de eerste jaren na de overname waren er weinig instructies op schrift beschikbaar. In plaats daarvan werden instructies en richtlijnen gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder sociale media en tijdens interviews met de media. Hoewel er nog steeds per decreet wordt geregeerd, heeft de de facto regering het wetgevingsproces geformaliseerd, waarbij een commissie wetsvoorstellen beoordeelt voordat ze worden voorgelegd aan de uiteindelijke goedkeuring van de opperste leider. Uitgevaardigde decreten worden heden gebundeld en gepubliceerd in openbare bladen omdat de authenticiteit van decreten die op sociale media werden gepubliceerd moeilijk te controleren was en soms niet ernstig werd genomen. Ondanks een meer geformaliseerd proces, worden instructies nog steeds mondeling en in verschillende andere vormen gegeven, waarbij soms onduidelijkheid bestaat over hun juridische status. Lokale de facto staatsdepartementen, evenals lokale afdelingen van de MPVPV, hebben bovendien hun eigen instructies uitgevaardigd, volgens UNAMA. Voorts verklaarde een anonieme internationale organisatie aan de COI-eenheid van het Zweedse migratieagentschap dat niet alle instructies worden gepubliceerd, waardoor het enige tijd kan duren voordat iedereen op de hoogte is van het bestaan ervan. De uitgevaardigde instructies blijven vaak vaag geformuleerd, wat ruimte laat voor verschillende interpretaties.

Er wordt gesuggereerd dat de formuleringen opzettelijk vaag zijn gehouden om onder andere de ambiguïteit van het beleid te vergroten en ruimte te laten voor aanpassingen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 29-30). Dit resulteert in onzekerheid en kan leiden tot arrestatie voor wat legaal lijkt, terwijl sommige instructies worden aangekondigd maar dode letter blijven (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban"* van 14 december 2023; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 29-30). Functionarissen van de de facto autoriteiten op provinciaal niveau roteren op regelmatige basis wat een impact heeft op de lokale toepassing van restricties en verschillende bronnen zien een algemene trend waarbij instructies op meer uniforme wijze worden toegepast en lokale variaties verminderen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 29). Het is voor de Afghaanse bevolking evenwel nog steeds niet duidelijk welke regels waar van toepassing

zijn en er blijft volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm, ook na de publicatie van de moraliteitswet (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Binnen hun mandaat kan het MPVPV-personeel regels en instructies stapsgewijs afdwingen via een aanmaning, bedreiging, boetes, opsluiting of elke straf die het personeelslid passend acht en dat niet tot de exclusieve bevoegdheid van een rechtbank behoort (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 30). Opgelegde restricties lijken over het algemeen op striktere wijze afgedwongen te worden in rurale gebieden dan in steden zoals Kabul en in sommige conservatieve gebieden zijn lokale waarden al in overeenstemming met opgelegde regels. De MPVPV treedt evenwel strenger op in bepaalde periodes en was ook in Kabul na de afkondiging van de moraliteitswet veel meer aanwezig (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 32 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 30).

In de periode van 15 augustus 2021 tot 31 maart 2024 documenteerde UNAMA 1.003 gevallen waarbij de handhaving door MPVPV-personeel van voorschriften gepaard ging met schendingen van de fysieke en mentale integriteit van personen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 27).

Aanvankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en 'hudud'- en 'qisas'-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen. Verschillende gevallen van openbare geseling volgden op deze verklaring in het hele land. Lijfstraffen worden nog steeds regelmatig toegepast (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 43).

In het bijzonder wat betreft 'zina'— d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. 'Zina' is één van de 'hudud'-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van 'zina' en dat het moeilijk is cijfers te vinden van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke 'hudud'-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"*, augustus 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

Door de beperkingen waaraan bronnen onderhevig zijn, bestaan er ook geen exacte cijfers over het aantal uitgevoerde lijfstraffen. UNAMA maakt melding van honderden gevallen van *"wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing"* waaronder openbare geseling, afranseling, zweepslagen en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname. Ook AW en Rawadari rapporteerden gevallen van zweepslagen (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 43-44). Uit voormelde *Country Focus* van januari 2026 (p. 44) blijkt dat het aantal lijfstraffen in 2025 is toegenomen in vergelijking met de voorgaande periode.

De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot 'qisas'-straffen, 37 tot steniging en 103 tot 'hudud'-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht Afghanistan", juni 2023, p. 130). Volgens de lokale mediabron Hasht-e-Subh, op basis van cijfers van het de facto Hooggerechtshof en eigen berichtgeving, werden 715 personen (waarvan 136 vrouwen) onderworpen aan zweepslagen in de periode tussen de machtsovername en 17 augustus 2024 in de 31 Afghaanse provincies. Deze straf werd opgelegd onder meer wegens buitenechtelijke relaties, diefstal maar ook het niet-naleven van de kledijvoorschriften, het drinken van alcohol en het telefoneren met 'niet-mahram' personen (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 43-44). Een professor aan de *American University of Afghanistan* wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer 'soepele' bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds voorafgegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de de facto politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, "Afghanistan - Country Focus", januari 2026, p. 29).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "Algemeen Ambtsbericht", juni 2023, p. 96).

Op 4 januari 2026 is het Wetboek van Strafvordering voor Rechtbanken ('De Mahakumu Jazaai Osulnama'), ondertekend door de opperste leider Haibatullah Akhundzada en verspreid onder de rechtbanken op provinciaal niveau in heel Afghanistan, uitgevaardigd. Volgens Rawadari legaliseert het wetboek discriminatie, het beperken van fundamentele vrijheden van personen en willekeurige arrestatie en straffen. In het Wetboek worden geen minimum- of maximumstraffen bepaald en wordt een onafhankelijk onderzoek ter bewijsvoering van strafbare feiten afgeschaft en worden 'bekentenissen' en 'getuigenverklaringen' de belangrijkste bewijsmiddelen. Aanhangers van de Hanafi-school worden beschreven als moslims terwijl leden van andere stromingen en geloofsovertuigingen worden omschreven als ketters ('mubtadeh'). Om het algemeen belang te dienen, is het doden van overtreders, met inbegrip van personen die valse geloofsovertuigingen hebben strijdig met de islam of personen die anderen uitnodigen tot dergelijke overtuigingen, toegestaan met de toestemming van de 'Imam'. Ook wordt bespotting en het belachelijk maken van islamitische regelgeving strafbaar gesteld. Aanhangers van de Hanafi-school worden niet toegestaan hun geloof te verlaten, en indien bewezen voor een rechter, kunnen zij omwille van dit feit veroordeeld worden tot een gevangenisstraf. Een 'rebel' ('baghi') wordt gedefinieerd als iemand die 'ernaar streeft corruptie te verspreiden' en het wetboek bepaalt dat hun schade openbaar is en zij niet kunnen hervormd worden zonder gedood te worden. Artikel 4, clause 6 van het Wetboek bepaalt dat elke moslim, wanneer getuige van zondaars die een zonde begaan, mag overgaan tot bestraffing. Dansen en het kijken naar dansen wordt strafbaar gesteld en het Wetboek roept op tot vernietiging van plaatsen van corruptie. Elke persoon, aanwezig bij een bijeenkomst van corruptie, is medeplichtig aan de daad van corruptie. Daarnaast verdeelt artikel 9 van het Wetboek de samenleving in feite in vier categorieën: geleerden ('ulama'), de elite ('ashraf'), de middenklasse en de lagere klasse. Wanneer een misdrijf wordt begaan, wordt het soort en de zwaarte van de straf niet bepaald op grond van de aard van het gepleegde misdrijf, maar op basis van de sociale status van de dader. Ook wordt in het wetboek het woord 'slaaf' ('ghulam') en 'meester' ('badaar') vermeld. Een 'hadd'-straf kan worden uitgevoerd door een imam en een 'tazir'-straf kan worden uitgevoerd door een echtgenoot of een 'meester'. Artikel 18 van het Wetboek, alsook andere artikelen, schrijft de straf van geseling voor. Daarnaast zijn er een aantal bepalingen die de onderdrukking van de vrije meningsuiting tot gevolg hebben alsook het criminaliseren van oppositie tegen en kritiek op de taliban. Verder bepaalt het Wetboek dat alleen als de man de vrouw met een stok slaat en deze daad leidt tot ernstig letsel, zoals 'een wond of blauwe plekken', en de vrouw dit voor een rechter kan bewijzen, de man wordt veroordeeld tot vijftien dagen gevangenisstraf. Andere vormen van fysiek geweld, psychologisch geweld en seksueel geweld tegen vrouwen zijn niet expliciet verboden in het Wetboek. Voorts worden, in geval een vrouw herhaaldelijk naar het huis van haar vader of andere familieleden gaat zonder toestemming en niet terugkeert ondanks het verzoek hiertoe van haar echtgenoot, de vrouw en elk lid van haar familie en verwanten die haar hebben verhinderd naar het huis van haar echtgenoot te gaan, beschouwd als misdadiger en veroordeeld tot een gevangenisstraf (Rawadari, "Press Release Regarding the Implications of the *The Criminal Procedure Code for Courts*" Issued by the Taliban", 22 januari 2026).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban alsook personen die mensenrechtenkwesaties onder de aandacht

brachten (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 20; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25; EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 23). In september 2025 sloten de taliban de toegang tot internet in heel Afghanistan af, volgens sommige bronnen om 'immorele inhoud' te bestrijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 22). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, december 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht"*, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, p. 44, 80, 116 en EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 25). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022). Er zijn ook talibanaanhangers online actief die bedreigende commentaren posten bij berichten van personen die kritiek uitten op de de facto regering en ijveren voor vrouwenrechten. Er is evenwel geen sterk bewijs dat het om door de taliban gecoördineerde acties zouden gaan. Er wordt ook melding gemaakt van twee Afghanen in Duitsland die online kritiek hadden geuit op de taliban en wiens families in Afghanistan door de taliban werden gearresteerd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, november 2024, p. 26, 45).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Haibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de *"geloofsethiek en denkwijze"* van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 december 2021 in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, maar ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 50-51).

Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsook alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban.

Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan en dat tot september 2025 zes miljoen Afghanen zijn gerepatriëerd vanuit Iran en Pakistan, waarbij zij materiële ondersteuning kregen om terug te keren naar hun regio van herkomst (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 46 en 47). Vele terugkeerders komen toe in Afghanistan zonder middelen en sommigen hebben zelfs nog nooit een voet in Afghanistan gezet.

Er wordt vastgesteld dat het voor vele Afghanen, mede gelet op de precare humanitaire situatie in het land, moeilijk is om te (her)integreren in Afghanistan wanneer zij er niet (meer) over een sociaal netwerk beschikken, dat hen kan helpen bij het vinden van werk. Terugkeerders zonder sociaal netwerk in Afghanistan worden soms als buitenlanders beschouwd, onder meer door het hebben van een ander accent, andere kleding en ander gedrag. Een aanpassing aan de nieuwe regels en normen onder het huidige talibanregime is nodig om stigmatisering te vermijden (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 48-49).

De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en de informatie hierover blijft beperkt en anekdotisch. Volgens persberichten stuurde Frankrijk in maart 2023 één Afghaanse

man en Duitsland in maart 2024 28 Afghanen gedwongen terug. In juli 2025 stuurde Duitsland nogmaals 81 Afghanen gedwongen terug. Oostenrijk stuurde in oktober 2025 een Afghaanse man terug. Het ging telkens om personen die criminele feiten hadden gepleegd. Volgens Der Spiegel werden deze personen opgesloten bij terugkeer maar na een week weer vrijgelaten, terwijl een aantal onder een vorm van huisarrest geplaatst en ondervraagd werden. Volgens het Duitse Tagesschau hebben de de facto autoriteiten van de terugkeer van Afghanen uit Europa in 2025 geprofiteerd om via video's te laten voorkomen dat zij terug welkom worden geheten in Afghanistan en wordt migratiemanagement aangegrepen om in de afwezigheid van diplomatieke erkenning relaties aan te knopen (EUAA, "*Afghanistan - Country Focus*", januari 2026, p. 50). Een prominent activist voor het recht op onderwijs voor meisjes werd begin 2023 gearresteerd na een bezoek aan Brussel waar hij diplomaten en EU-ambtenaren had ontmoet en werd vervolgens zeven maanden opgesloten (EUAA, "*Afghanistan – Country Focus*", november 2024, p. 44- 45).

Volgens het Algemeen Ambtsbericht is het, net omwille van de beperkte en anekdotische informatie hierover, onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", augustus 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Het rapport van het Zwitserse Staatssecretariat für Migration (SEM) "*Focus Afghanistan. Return from abroad*" van 14 februari 2025, waarnaar de "*EUAA, Afghanistan: Country Focus*", van januari 2026 aangehaald door de commissaris-generaal in haar aanvullende nota verwijst, handelt specifiek over terugkeerders. Het rapport vermeldt dat in de luchthaven van Kabul, het "*Immigration Department*", dat handelt onder het Ministerie van Binnenlandse zaken, verantwoordelijk is voor de grenscontroles in de luchthaven. Zij zijn ook verantwoordelijk voor andere checkpoints aan de grens. Op de luchthaven wordt een screening uitgevoerd van binnenkomende terugkeerders door de grenscontroleautoriteiten en de GDI van de de facto regering. Een bron vermeldt dat personen die toekomen vanuit een westers land, bij binnenkomst meer vragen moeten beantwoorden dan andere reizigers, zeker als ze westerse kledij dragen. Een andere bron vermeldde dan weer dat het zeer regelmatig en zelfs dagelijks voorkomt dat personen toekomen uit westerse landen en dat dit niet tot problemen leidt met binnenkomstcontroles. Tijdens hun missie naar Kabul in november 2024, stelden onderzoekers van SEM vast dat de grenscontroles in de luchthaven van Kabul niet significant verschillen van deze in andere luchthavens. Stelselmatige interviews door personeel van de GDI komen niet voor. De taliban of de GDI hebben lijsten en biometrische gegevens van vroegere overheidsmedewerkers in de veiligheidsdiensten. Zij kunnen deze personen dus identificeren bij controles (p. 17). Arrestaties vinden niet systematisch plaats. Volgens een bron is dit echter wel mogelijk als er een verband wordt vermoed met actieve verzetsgroepen zoals het NRF of het AFF. Ook voormalige medewerkers van de geheime dienst lopen naar verluidt een bijzonder risico. Bij mensen met een buitenlands paspoort wordt speciale aandacht besteed aan mogelijke spionnen en mensen die banden hebben met ISKP.

De IOM is verantwoordelijk voor terugkeerders vanuit Turkije en interviewt hen systematisch. In 2022 werden nog eerder agressieve ondervragingen en onderzoek op de luchthaven gemeld ten aanzien van terugkeerders uit Turkije, maar nu is dit niet meer het geval, omdat deze terugkeerders uit Turkije nu veeleer beschouwd worden als "*poor guys*" of sukkelaars. Turkije deelt de passagierslijsten met de Afghaanse de facto autoriteiten. In 2024 had slechts 2 % van de terugkeerders een paspoort. Verder reisde 97,5 % van hen met een tijdelijk reisdocument dat lijkt op een taskara, specifiek uitgereikt voor hun terugkeer (p. 17-18).

De enige informatie die beschikbaar is over de behandeling van terugkeerders uit een westers land, betreft de chartervlucht vanuit Duitsland in augustus 2024 met 28 veroordeelde criminelen. Deze gerepatrieerden werden oorspronkelijk vastgehouden in een gebouw bij de luchthaven. Daar werden ze geïnterviewd door de de facto autoriteiten om hun identiteit na te gaan en daarna werden ze vrijgelaten. Hun familieleden moesten een verklaring ondertekenen dat deze personen geen misdaden meer zouden begaan. Het is niet gedocumenteerd of al deze personen zijn vrijgelaten. Volgens Der Spiegel zouden sommigen nog onder huisarrest staan. Enkelen van hen getuigden later in Afghaanse media (p. 18).

De situatie na binnenkomst via de luchthaven van Kabul is de volgende. In 2021 is het IOM gestopt met het vrijwillig terugkeerprogramma vanuit Europese landen. In 2023 werd de ontvangstbalie in de luchthaven heropend. Deze wordt gezamenlijk bemand door de IOM en het Afghaanse ministerie van Vluchtelingen en Repatriëringen. Specifiek voor terugkeerders uit Turkije is er financiële steun van de IOM. Volgens een bron moeten vele jonge mannen voor zichzelf zorgen eens ze de luchthaven verlaten (p. 28-29).

Er zijn geen bewijzen van arrestaties of mishandeling door de taliban bij binnenkomst van terugkeerders via de luchthaven of via land. De SEM heeft tijdens zijn onderzoek geen bewijs gevonden van systematische vervolging of intimidatie van terugkeerders. Er wordt vanuit gegaan dat de bronnen die voor het SEM-rapport zijn geraadpleegd, dit anders wel zouden hebben gemeld. In plaats daarvan zijn de meeste bronnen het erover eens dat de taliban terugkeerders over het algemeen goed behandelen en dat er geen sprake is van specifieke vervolging tegen hen uitsluitend omdat ze terugkeerders zijn. Niettemin zijn er aanwijzingen dat dergelijke aanvallen af en toe voorkomen of dat terugkeerders daar bang voor zijn. Er zijn wel indicaties dat vervolging of mishandeling kan voorkomen tegen personen die behoren tot een risicoprofiel en hun familieleden. Vervolging of mishandeling door de de facto overheden wordt vooral gemeld in het geval van enkele risicogroepen, en zelfs dan niet systematisch: voormalige hoge ambtenaren en politici, voormalige veiligheidstroepen, mensenrechtenactivisten (p. 35-36).

De de facto overheden hebben over het algemeen weinig achtergrondinformatie over terugkerende personen. Ze zijn niet in staat om alle terugkeerders te volgen en te controleren (p. 37).

Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, *Afghanistan – taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, *"Afghanistan: targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, *"Algemeen Ambtsbericht Afghanistan"*, juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat er een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen mogelijk zijn en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen, dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, *"Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023"*, p. 36).

Bronnen geven ook aan dat individuen die als "verwesterd" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of burens omdat ze worden gezien als "verraders" of "ongelovigen". Een bron geeft aan dat personen die worden beschouwd als 'beïnvloed' door westerse waarden, met argwaan worden bekeken en door de taliban kunnen worden geïnterviewd, waarbij personen in verstedelijkte gebieden, middenveldactivisten, personen die een westerse opleiding hebben gevolgd of personen die een levensstijl hadden aangenomen die afwijkt van de plaatselijke gebruiken in het bijzonder worden genoemd (EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 51).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, augustus 2022, p. 51, EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p. 51). Stigmatisering is onder meer het gevolg van de kosten van emigratie, vaak betaald door de uitgebreide familie, hetgeen leidt tot onbetaalde schulden en vergaande economische gevolgen voor familieleden. Een bron vermeldt dat terugkeerders uit Europa vaak vermijden kenbaar te maken dat zij uit het Westen werden gerepatrieerd om stigmatisering te vermijden. Voorts wordt gesteld dat roddels zich snel verspreiden, waarbij een terugkeerder uit Europa vaak wordt verdacht 'besmet' te zijn met westerse waarden en ideeën, zijn eigen cultuur te zijn 'verloren' en verboden handelingen te hebben gesteld, zoals niet bidden, zich bekeren tot het christendom, alcohol drinken of omgaan met vrouwen EUAA, *"Afghanistan - Country Focus"*, januari 2026, p.

48-49). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid: (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en; (2) personen die zijn beïnvloed door buitenlandse waarden of als zodanig worden gezien, ook wel benoemd als personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, die kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht. Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van '*zina*' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder deze profielen vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA kunnen, in tegenstelling tot wat verzoeker in het verzoekschrift lijkt te impliceren, worden bijgetreden (EUAA "*Country Guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

5.5. In casu blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan in juli 2019 slechts 14 jaar oud was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek in België op 13 juli 2022 bijna 17 jaar oud was. Zijn minderjarigheid werd via een leeftijdsonderzoek bevestigd (Administratief dossier DVZ, beslissing Dienst Voogdij d.d.26/08/2022). Hij heeft heden de leeftijd van 20 jaar.

Verzoeker verblijft sinds juli 2022 in België, dit is ondertussen 4 jaar. Hij is ongeveer 7 jaar afwezig uit Afghanistan. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust 'westerse' gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

Wat betreft de invulling van zijn verblijf in België blijkt uit zijn verklaringen op het CGVS, in zijn verzoekschrift, in zijn aanvullende nota en ter terechtzitting en uit de talrijke stukken in het rechtsplegingsdossier dat verzoeker zich ten volle openstelt voor de Belgische en Europese cultuur en inspanningen levert om zich te integreren in de Belgische samenleving via onder meer scholing, arbeid, vrijetijdsbesteding en het leren van één van de landstalen. Na zijn aankomst in België volgde verzoeker onderwijs, aanvankelijk OKAN-onderwijs, vervolgens LIGO en in september 2025 was hij gestart met duaal leren. Dit heeft hij echter in november 2025 noodgedwongen stopgezet omdat hij in zijn onderhoud moest voorzien en de combinatie van school en werk te zwaar werd voor hem (Administratief dossier CGVS, groene map 'documenten voorgelegd door de asielzoeker' (hierna: AD CGVS, groene map), stukken 15 tot 18 en stuk 27; aanvullende nota, stukken 5 tot 11). Tijdens zijn schoolparcours heeft verzoeker ook verschillende jobs uitgeoefend: hij heeft gewerkt als sorteerder-inpakker-operator van februari 2023 tot januari 2025 en als poetshulp bij Pizza Hut van augustus 2024 tot september 2025. In november 2025 is verzoeker gestopt met duaal leren en sinds eind december 2025 werkt hij als verkoper in een nachtwinkel (AD CGVS, groene map, stuk 13; aanvullende nota, stukken 12 tot 15). Verzoeker leerde tijdens zijn schoolparcours en zijn verschillende jobs de Nederlandse taal en kan zich ondertussen al behoorlijk in het Nederlands uitdrukken, wat ter terechtzitting is gebleken toen hij het woord nam. Verder verklaart verzoeker weliswaar als moslim te zijn geboren maar hij praktiseert naar eigen zeggen helemaal niet. Hij bidt niet. Hij is niet bezig met wat haram of halal is, hij volgt zijn eigen pad en zijn eigen verlangens en wil. Hij verklaart dat hij in het opvangcentrum een consensuele liefdesrelatie heeft gehad met een Afghaans meisje en legt foto's voor (AD CGVS, groene map, stuk 14). Deze relatie was niet geheim en verzoeker werd verschillende keren door andere Afghaanse medebewoners aangesproken in functie van zijn geloof en ter orde geroepen. Deze relatie is ondertussen afgelopen maar nog steeds wordt verzoeker op zijn 'gedrag' aangesproken als hij één van die Afghaanse ex-medebewoners tegenkomt. Er wordt over verzoeker geroddeld en verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan dat hij met dergelijke roddels zal worden geconfronteerd en door de taliban zal worden vervolgd wegens deze buitenhuwelijkse relatie. Ondertussen heeft verzoeker het opvangcentrum verlaten en woont hij op een privéadres. Hij heeft zijn rijbewijs behaald en heeft een sociaal netwerk met leeftijdsgenoten (van jongens en meisjes) uitgebouwd. In zijn vrije tijd doet hij aan sport en luistert hij graag en veel naar muziek, ook Nederlands- en Engelstalige muziek. Verzoeker getuigt ter terechtzitting op doorleefde en overtuigende wijze over zijn dagelijks leven en zijn nieuwe ervaringen in België, zijn sterke verankering in de Belgische maatschappij, de onvrijheden waarin zijn mama, zussen en broers onder het taliban-bewind moeten leven en zijn persoonlijke vrees bij terugkeer naar Afghanistan. Hij getuigt op doorleefde wijze over hoe moeilijk het is voor zijn zussen om te leven onder de taliban, hoe slim ze zijn en hoe ze worden gesaboteerd in hun ontwikkeling en onderwijs door het regime. Hij getuigt ook over zijn broers die enkel religieus onderwijs kunnen volgen en dit afwijzen. Hij vertelt over zijn jongste broer van 8 jaar wiens haar recent werd afgeschoren door de taliban als straf voor het aannemen van een kapsel dat ontoelaatbaar werd geacht.

Uit het geheel van verzoekers verklaringen en de voorliggende stukken in het rechtsplegingsdossier, blijkt dat verzoeker zich één van de landstalen eigen heeft gemaakt, onderwijs heeft gevolgd, hier werkt, een sociaal netwerk heeft opgebouwd en zich ook openstelt voor en actief participeert in de Belgische samenleving. Hierdoor werd en wordt hij blootgesteld aan de diversiteit van de Belgische samenleving en is hij sinds zijn binnenkomst (aanvankelijk als niet-begeleide minderjarige) gedurende al die tijd onmiskenbaar ondergedompeld in een maatschappij die is gebaseerd op opvattingen, waarden en normen die de uitdrukking vormen van grondrechten die zijn verankerd in het EVRM en het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie, zoals gelijke behandeling van mannen en vrouwen, het recht op vrije meningsuiting en godsdienstvrijheid. Daargelaten de vraag of verzoeker daadwerkelijk verwesterd is, in de zin dat hij zich Belgische en Europese waarden en normen daadwerkelijk eigen heeft gemaakt en deze heeft geïnternaliseerd, kan in deze niet worden uitgesloten dat hem een dergelijke internalisering zal worden toegeschreven en dat hij als 'verwesterd' zal worden beschouwd. Er kan immers niet aan worden voorbijgegaan dat verzoeker tijdens zijn maatschappelijke participatie onvermijdelijk werd en wordt geconfronteerd met buitenlandse waarden, in casu Europese waarden, een Europese manier van leven alsook met gedragingen en opvattingen die door de taliban als niet-Afghaans of niet-islamitisch kunnen worden beschouwd.

Dit alles vond en vindt plaats tijdens zijn (sociale) ontwikkeling als minderjarige en adolescent, een cruciale levensfase waarin jongeren vatbaar zijn voor externe invloeden en die essentieel is in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen. De jaren van de puberteit en adolescentie vormen immers een belangrijke en bijzondere fase in de overgang naar volwassenheid, waarin eigenheid, het vormen van een eigen identiteit, zelfbewustzijn en persoonlijke relaties een grote rol spelen.

Verzoekers (sociale) ontwikkeling in België vloeit voort uit onder andere zijn ervaringen op school, zijn tewerkstelling, zijn vrijetijdsbesteding en sociale activiteiten, zijn dagelijkse contacten met leeftijdsgenoten, diverse sociale contacten alsook het zich eigen maken van één van de landstalen. Bovendien moet rekening worden gehouden met het gegeven dat verzoeker school heeft gelopen in het westerse onderwijssysteem dat onder vuur is komen te liggen in Afghanistan. Verzoeker is aldus in een identiteitsvormende fase van zijn

leven blootgesteld aan gedragingen, waarden en opvattingen die strijdig (kunnen) zijn met deze die gelden in de Afghaanse samenleving, omdat ze haaks staan op het gedachtegoed van de taliban of als afwijkend worden beschouwd in de Afghaanse samenleving, waaronder principes van (religieuze) verdraagzaamheid, gelijkheid tussen mannen en vrouwen en vrijheid van meningsuiting. Er kan bijgevolg, gelet op verzoekers jonge leeftijd bij aankomst en het geheel van zijn traject in België, redelijkerwijze worden aangenomen dat dit alles een impact heeft (gehad) op zijn (sociale) ontwikkeling en zijn opvattingen als minderjarige, adolescent en jongvolwassene en de wijze waarop hij zich gedraagt. Het is aannemelijk dat verzoeker, gelet op zijn actieve deelname en blootstelling aan de Belgische samenleving gedurende zijn verblijf van 4 jaar alhier, zich onbewust 'westerse', dit is Belgische of Europese opvattingen, gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt en dus zijn denken en doen heeft gewijzigd, zoals blijkt uit de hierboven besproken stukken van het rechtsplegingsdossier. Zulks volgt ook uit zijn oprechte, doorleefde en overtuigende verklaringen ter terechtzitting.

Waar in de bestreden beslissing wordt gewezen op het individueel begeleidingsplan van het opvang- en oriëntatiecentrum en van het opvangcentrum van Lanaken waaruit blijkt dat verzoeker de grenzen aftastte bij vrouwelijke begeleiders – zo eiste hij een keer 'al spelend' van een begeleider om toe te geven dat ze van hem houdt en trok hij een andere keer een begeleider zijn kamer in (AD, groene map, stuk 20) – wijst de Raad op de context van deze incidenten en op de verdere ontwikkeling van verzoeker die duidelijk blijkt uit het begeleidingsplan. Deze twee incidenten worden vermeld onder de rubriek "*ontwikkelen en versterken van sociale en emotionele vaardigheden*" van het individueel begeleidingsplan van verzoeker tijdens zijn verblijf als minderjarige in het opvangcentrum. De Raad sluit zich aan bij verzoekers advocaat waar deze in het verzoekschrift benadrukt dat deze feiten zich voordeden amper 7 maanden na zijn aankomst in België, in volle puberteit van verzoeker, en dat verzoeker – zoals ook duidelijk in het begeleidingsplan wordt vermeld – voor beide incidenten meteen zijn excuses aanbood wanneer hij hierop werd aangesproken omdat hij beseftte dat hij te ver was gegaan. We zien hier net de leerfase en de laatste aspecten van een puber die probeerde zijn zin gedaan te krijgen maar meteen begrijpt wat de westerse waarden en normen zijn, zonder dat hiervoor nog veel uitleg nodig is. Verder wordt in het begeleidingsplan gewezen op de positieve ontwikkeling en evolutie van verzoeker: Verzoeker heeft zich ontplooid tot een aangename jongeman die een goed contact met de begeleiding en de andere jongeren heeft. Hij heeft nog steeds frustraties maar minder hevig en constant dan ervoor en in gesprek ziet hij ondertussen zelf zijn fouten in waarvoor hij zich vaak reeds uit zichzelf excuseert. Hij wordt omschreven als een beschermer en woordvoerder voor zijn vrienden en lotgenoten waarbij zijn 'eisende' karakter als een positieve eigenschap naar boven komt. Tot slot wordt zijn zelfstandigheid en autonomie benadrukt: Hij is beleefd en heeft respect voor de regels. Hij is zeer punctueel en doet zijn best voor school, tijdig opstaan, afspraken nakomen... Uit dit begeleidingsplan blijkt de positieve ontwikkeling van verzoeker als minderjarige in het opvangcentrum.

De Raad acht het niet onwaarschijnlijk dat verzoeker bij terugkeer grote moeilijkheden zal ondervinden om zich te conformeren aan de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban na hun machtsovername in augustus 2021, te meer nu deze niet meer volledig de Afghaanse gebruiken, waarden en normen weerspiegelen waarin verzoeker is opgegroeid, maar door de taliban, de huidige de facto overheid, over het gehele Afghaanse grondgebied aanzienlijk werden verstrengd. Dit talibanbeleid is verder geëvolueerd en verscherpt, met name wordt een zuivering van de Afghaanse samenleving nagestreefd waarbij het land evolueert naar een theocratische politiestaat met zeer strenge sociaal-religieuze richtlijnen die toezien op de regulering van het dagelijkse leven volgens de sharia, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken. Verzoeker, die in juli 2019 dus ruim voor de machtsovername in augustus 2021 uit Afghanistan is vertrokken, is hiermee niet vertrouwd.

Dit alles kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn regio van terugkeer in Afghanistan en verhoogt bijkomend het risico dat hij, door zijn gebrek aan vertrouwdeheid met deze huidige realiteit van verstrengde religieuze en maatschappelijke regels, de negatieve aandacht van zowel de lokale gemeenschap als de taliban zal trekken in geval van terugkeer naar Afghanistan.

Tevens wordt niet betwist dat verzoeker afkomstig is uit de provincie Nangarhar. Uit de objectieve landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Nangarhar de vijfde meest door geweld getroffen provincie is van alle 34 Afghaanse provincies, voornamelijk in het kader van de strijd tussen de taliban en Islamic State Khorosan Province (hierna: ISKP) (EUAA, "*Afghanistan Country Focus*" van december 2023, p. 30). Naast de taliban en daaraan gelieerde buitenlandse groeperingen zoals Tehrik-e taliban Pakistan, is in de provincie Nangarhar ook ISKP zeer sterk aanwezig en recent ook het Haqqani-netwerk. ISKP is een transnationale salafistisch-jihadistische groepering die door de VN als een terroristische organisatie wordt aangemerkt, die hevig is gekant tegen alles wat westers is en die een sterke aanwezigheid heeft in de oostelijke provincies van Afghanistan, waaronder Nangarhar, wegens de grens met Pakistan maar ook omwille van de diepgewortelde salafistische ideologie in die regio. De sterke aanwezigheid van ISKP in Nangarhar en de aanwezigheid van andere niet-geïdentificeerde gewapende groeperingen kan in casu eveneens worden beschouwd als een risico-verhogende factor voor verzoeker.

Gelet op wat hierboven werd vastgesteld met betrekking tot zijn profiel en traject in België is de kans reëel dat verzoeker ook door ISKP als niet-islamitisch zal worden gezien (EUAA, “*Afghanistan security situation*” van augustus 2022, p. 156-162; EUAA, “*Country Guidance Afghanistan*” van januari 2023, p. 136-138).

De Raad benadrukt dat de taliban goed op de hoogte zijn van wat zich afspeelt op lokaal niveau omdat ze zijn verweven met de lokale bevolking. Lokale talibanleden nemen deel aan de gesprekken in dorpen, steden en in de plaatselijke moskeeën, waardoor zij goed weten wat de mensen in de betrokken lokale gemeenschap doen. De lokale verankering doet zich voornamelijk voor in Pashtou-gebieden. Op dorpsniveau zullen de plaatselijke leiders weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: *Denmark, DIS, Afghanistan – taliban’s impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, “*Afghanistan: targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 55).

Zoals hierboven reeds aangehaald is in de beschikbare landeninformatie sprake van ‘zina’, een misdrijf in het islamitisch recht dat verwijst naar onwettige seksuele betrekkingen, overspel of voor-en buitenhuwelijkse seksuele betrekkingen. Er wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties door de taliban van personen die worden beticht van ‘zina’. Er is ook sprake van verschillende moorden zowel van mannen als vrouwen, door familieleden omdat zij beticht werden van ‘zina’ en er wordt melding gemaakt van sterke sociale stigmatisering en schaamte omtrent (vermeende) seksuele activiteiten buiten een huwelijk, wat wordt gezien als een moreel misdrijf en normoverschrijding (EUAA, “*Afghanistan. Targeting of individuals*”, p. 35, 95-96). Uit verzoekers verklaringen en zijn neergelegde stukken (AD, groene map, stuk 14) blijkt dat verzoeker in het opvangcentrum een consensuele liefdesrelatie heeft gehad met een (ongesluisd) Afghaanse meisje en dat hij hiervoor verschillende keren door andere Afghaanse medebewoners werd aangesproken in functie van zijn geloof en ter orde werd geroepen. Hoewel deze relatie ondertussen is afgelopen, verklaart verzoeker dat hij nog steeds op zijn ‘gedrag’ aangesproken wordt als hij één van die Afghaanse ex-medebewoners tegenkomt. De Raad acht de kans bijgevolg niet onbestaande dat verzoekers relatie met dat meisje, in geval van terugkeer naar zijn regio van herkomst, aan het licht komt, in welk geval hij riskeert van ‘zina’ beticht te worden en aan daden van vervolging onderworpen te worden. Zoals reeds aangegeven kan voor personen die van dit misdrijf beticht worden in Afghanistan aangenomen worden dat zij in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Bij de beoordeling van de vrees van verzoeker moet rekening worden gehouden met de voormelde huidige context van de zeer strenge sociaal-religieuze (en veranderlijke) richtlijnen die door de taliban zijn uitgevaardigd na de machtsovername en die toezien op de regulering van het dagelijkse leven en waarmee verzoeker niet of nauwelijks vertrouwd is. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker in 2019, dus ruimschoots voor de machtsovername, uit Afghanistan is vertrokken. Er kan redelijkerwijze aangenomen worden dat, gelet op zijn jonge leeftijd bij zijn vertrek en individuele omstandigheden, in het bijzonder zijn ervaringen en traject tijdens zijn verblijf sinds juli 2022 als niet-begeleide minderjarige, niet steeds zal kunnen verhullen wanneer hij bij terugkeer naar Afghanistan de regels, wetten en gebruiken, zoals vormgegeven door de taliban, moet naleven. Dit kan de zichtbaarheid van verzoeker bij terugkeer verder verhogen bij doorreis of bij aankomst in zijn dorp en regio van herkomst.

Alles in acht genomen blijkt dat er in hoofde van verzoeker wel degelijk een aantal individuele risicobepalende omstandigheden aanwezig zijn die cumulatief moeten worden bekeken in het licht van de algemene landeninformatie. De Raad is van oordeel dat gelet op het geheel van bovenstaande elementen en factoren eigen aan verzoeker, hij aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van de lokale gemeenschap en leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan en er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat verzoeker daarbij wordt gepercipieerd, onder meer omwille van zijn traject in België sinds zijn aankomst in juli 2022 als niet-begeleide minderjarige en hier verworven opvattingen gedurende een cruciale periode in zijn ontwikkeling als adolescent, als een persoon wordt beschouwd die beïnvloed of aangetast is door buitenlandse waarden of die de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden.

Het is niet mogelijk om met een redelijke mate van waarschijnlijkheid het concrete lot te voorspellen van een persoon met verzoekers profiel die onder de aandacht van de taliban komt omwille van een toegeschreven verwestering of religieuze, morele of sociale normoverschrijding. Echter, de door beide partijen bijgebrachte en besproken objectieve landeninformatie wijst op “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling en afranseling van personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen. Uit deze informatie blijkt verder dat personen die als verwesterd beschouwd worden het risico lopen om te worden blootgesteld aan vervolging en dat, zoals reeds aangehaald, de perceptie leeft dat personen die terugkeren waarden en uiterlijkheden hebben aangenomen die worden geassocieerd met westerse landen.

In acht genomen het geheel van bovenstaande elementen en de persoonlijke omstandigheden eigen aan verzoeker cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie door beide partijen bijgebracht, is de Raad van oordeel dat voor verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen op basis van een toegeschreven politieke overtuiging in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming voorhanden is. Een verzoeker wiens politieke overtuiging niet fundamenteel of diepgeworteld is kan immers ook worden vervolgd wegens die politieke overtuiging of wegens *“enige overtuiging die hem kan worden toegedicht door potentiële actoren van vervolging in dat land, rekening houdend met de persoonlijke situatie van de verzoeker en de algemene context van dat land”* (HvJ, C-151/22, S, A tegen Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, in tegenwoordigheid van Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen) (UNHCR), pt. 36). Gelet op het voorgaande en gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie is de vraag of verzoeker zich nog zou kunnen aanpassen aan de Afghaanse levenswijze niet relevant, nu hierboven is vastgesteld dat hem een politieke overtuiging zal worden toegeschreven die beïnvloed of aangetast is door Europese waarden of de religieuze, morele of sociale normen in het buitenland heeft overschreden, die haaks staat op het gedachtegoed en beleid van de taliban en dat er een redelijke mate van waarschijnlijkheid bestaat dat hij omwille van deze toegeschreven politieke overtuiging aan daden van vervolging wordt onderworpen in geval van terugkeer.

Na lezing van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier wordt de conclusie in de EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 (p. 123) bijgetreden, dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Rekening houdend met hun geschiedenis van mensenrechtenschendingen kan er momenteel worden geconcludeerd dat de taliban niet kunnen worden beschouwd als een actor van bescherming die in staat zijn om effectieve, niet-tijdelijke en toegankelijke bescherming te bieden.

Gezien de taliban geen actoren van bescherming zijn, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op. De EUAA *“Country Guidance”* van mei 2024 concludeert bovendien terecht dat momenteel een intern vestigingsalternatief in geen enkel deel van Afghanistan aan de orde is (p. 126).

Tot slot blijkt uit het rechtsplegingsdossier niet dat op verzoeker een van de uitsluitingsclausules van het Vluchtelingenverdrag van toepassing is.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van de commissaris-generaal, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftieng juni tweeduizend zesentwintig door:

V. HOEFNAGELS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

D. D'HONDT, toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

D. D'HONDT

V. HOEFNAGELS